

UNIVERSITATEA „ALEXANDRU IOAN CUZA” DIN IAȘI

FACULTATEA DE DREPT

CONFERINȚA NAȚIONALĂ

„Domiciliul și reședința obișnuită în dreptul național și dreptul european”

15.05.2021

PANEL CENTRAL

Tudorel TOADER, Ionuț Alexandru TOADER – *Protecția penală a domiciliului în spațiul european*

Oana GHIȚĂ - *Rolul și consecințele juridice ale reședinței obișnuite a copilului*

Carmen Tamara UNGUREANU - *Rolul domiciliului în responsabilitatea socială a grupurilor transnaționale de societăți în Uniunea Europeană / The role of domicile in the social responsibility of transnational groups of companies in the European Union*

Ioana Maria COSTEA - *Drumul spre Ithaca sau unde este acasă în materie fiscală? / The long road to Ithaca or where fiscal residence is?*

Andra-Roxana TRANDAFIR - *Violarea sediului profesional. Obiectul protecției. Comparatie cu violarea de domiciliu / Trespassing in professional offices. Object of protection. Comparison with trespassing*

SECȚIUNEA DREPT PUBLIC

Aura-Elena AMIRONESCI - *Planning-ul fiscal ante-2021 al giganților publicitari. Sustragerea veniturilor din publicitate de la impozitare. Rolul domiciliului fiscal. Perspective pentru viitor / 2021 ex-ante fiscal planning of online advertising giants. Tax avoidance for online advertising revenues. The role of tax residency. Prospects for the future*

Rezumat: Piața serviciilor de publicitate digitală este dominată de giganții publicitari cunoscuți generic drept Google și Facebook. Aceștia le revine cel mai mare procent din veniturile din publicitatea online la nivel mondial și în același timp publicitatea online reprezintă principala și considerabila lor sursă de venit. Serviciile de publicitate, parte integrantă a economiei digitale, au o serie de caracteristici specifice internetului și au la bază drepturi de proprietate intelectuală, cunoscute și drept active intangibile. În încercarea proprie tuturor companiilor de a maximiza profitul, Google și Facebook exploatează caracteristicile serviciilor lor și a drepturilor de proprietate intelectuală, în scopuri fiscale, pentru reducerea substanțială a bazei impozabile, iar un rol cheie îl are domiciliul fiscal. Totuși, un mecanism funcțional de peste un deceniu începe să fie ajuns din urmă de profesioniștii în fiscalitate ai comunității internaționale, iar diverse obstacole sunt puse spre a destrăma schemele fiscale ale giganților publicitari mai ales începând cu anul 2021.

Abstract: Online advertising market is dominated by the advertising giants known as Google and Facebook. They are assigned the largest percentage of the global online advertising revenues. In the same time, online advertising constitutes their main and significant source of revenue. Advertising services, as a part of the digital economy, have a series of characteristics that are borrowed from the internet's ones, and are based upon IP rights known as intangible actives. In the natural attempt to maximize the profits of the companies, Google and Facebook exploit the special characteristics of their services and IP rights, for tax purposes, in order to substantially reduce the tax base, creating a scheme in which tax residency plays a key role. Nevertheless, a mechanism that has been working for over a decade begins to be caught up by international tax professionals, and different obstacles are posed for breaking the tax schemes of the advertising giants, especially starting with 2021.)

Cuvinte cheie: impozit, publicitate online, planning fiscal, domiciliu fiscal, digital tax

Key-words: tax, online advertising, fiscal planning, tax residency, digital tax

Marius Nicolae BALAN - *Considerații privind inviolabilitatea domiciliului / Some Considerations Regarding the Inviolability of Domicile*

Rezumat: Conform art. 27 alin. (1) din legea noastră fundamentală, domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde în domiciliul sau reședința unei persoane fără învoirea acesteia. Noțiunile constituționale de „domiciliu” și „reședință” nu coincid cu cele din sfera dreptului privat. De asemenea, cel

protejat prin acest drept nu trebuie să fie proprietar al locuinței în care își are domiciliul sau reședința. Inviolabilitatea domiciliului are o semnificație care o depășește considerabil pe cea a protecției drepturilor patrimoniale ale individului. Mai degrabă, importanța ei rezidă în concretizarea unui aspect fundamental al demnității umane – raportarea persoanei la un anumit spațiu concret, esențial pentru personalitatea sa, în care voința autonomă a individului să prevaleze în fața pretențiilor de atotputernicie a statului. Într-o lume secularizată, sacralitatea spațiului privilegiat numit „acasă” își găsește expresia în inviolabilitatea domiciliului.

Abstract: According to article 27 paragraph (1) of the Romanian Constitution, the domicile and the residence are inviolable. No one shall enter or remain in the domicile or residence of a person without his consent. The constitutional notions of „domicile” and „residence” do not always coincide with the same notions in private law. Furthermore, individuals protected by this right don't necessarily have to be owners of the home they reside in. The scope of inviolability of domicile is far greater than that of protecting mere ownership rights of the individuals. In fact, its meaning consists in actualizing a fundamental trait of human dignity – the link of a person to a concrete circumscribed space, essential for his or her personhood, where the autonomous will of an individual shall prevail over state's claims of almightiness. In a secularized world, the sacredness of the privileged place called „home” finds its expression in the inviolability of domicile.

Cuvinte cheie: Inviolabilitatea domiciliului, Constituție, demnitate umană, personalitate, secularitate

Key-words: Inviolability of domicile, Constitution, Human Dignity, Personhood, Secularity

Marius - Cosmin MACOVEI, Rareș - Vasile VORONEANU - POPA, Richard CONSTANTINESCU - *Noțiunile de domiciliu și reședință în contextul asigurărilor de sănătate / The notions of domicile and residence in the context of health insurance*

Rezumat: În contextul pandemic al crizei provocate de infecția cu virusul SARS-COV-2, societatea în care trăim a fost obligată să se adapteze unor situații noi, neprevăzute. Atenția opiniei publice a fost îndreptată spre sfera medicală, aceasta fiind suprasolicitată de presiunea pusă de multitudinea cazurilor de îmbolnăviri cu noul virus ce au necesitat îngrijiri din partea medicilor, dar, totodată, aceștia din urmă trebuiau să acorde atenție și celor care sufereau de alte probleme.

În baza calității de membru al Uniunii Europene, România are posibilitatea de a-și trimite cetățenii la tratamente și în alte state membre. În acest sens, cetățenii își pot pune problema dacă pot beneficia de asigurarea lor medicală în alte state decât România.

Noțiunea de domiciliu ori reședință în contextul asigurărilor medicale cuprinde o serie de reglementări speciale, reglementări ce pot naște diverse interpretări la nivel practic.

Dacă potrivit articolului 222 din Legea numărul 95 din 2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial numărul 652 din 28 august 2015, fiecare cetățean român care face dovada plății contribuției la fond și care are domiciliul în România beneficiază de o asigurare de sănătate, probleme mai complexe ridică

situația în care reședința este în țară, dar domiciliul în străinătate.

De asemenea, drepturile la serviciile medicale sunt dublate și de legislația europeană, câteva dintre reglementările spațiului comunitar fiind de mare interes în această cercetare. Astfel, noțiunea de domiciliu și reședință pot ridica multiple probleme de interpretare, situațiile ivite în practică putând fi rezolvate doar pe baza clarificărilor oferite de profesioniștii dreptului.

Abstract: In the pandemic context of the crisis caused by the infection with the SARS-COV-2 virus, the society in which we live was forced to adapt to new, unpredictable situations. The public's attention was turned to the medical field, which was overstressed by the pressure caused by the many cases of illness with the new virus that required medical care, but at the same time, the latter had to pay attention to those suffering from other conditions too.

Based on the membership of the European Union, Romania has the possibility to send its citizens to treatments in other Member States as well. In this respect, citizens can ask themselves whether they can benefit from their medical insurance in other states than Romania.

The notion of domicile or residence in the context of medical insurances includes a series of special regulations, which can give rise to various interpretations at a practical level.

While, according to section 222 of Law number 95 of 2006 on health care reform, Published in the Official Journal number 652 from the 28th of August 2015, every Romanian citizen who proves the payment of the contribution to the fund and who is domiciled in Romania benefits from health insurance, more complex problems occur when the person resides in the country, but is domiciled abroad.

Moreover, the rights to medical services are also doubled by the European legislation, some of the regulations of the Community space being of great interest in this research. Thus, the notion of domicile and residence can raise multiple problems of interpretation, but the situations arising in practice can be solved only based on clarifications provided by professionals in the legal field.

Cuvinte cheie: domiciliu, reședință, asigurare de sănătate, cetățean asigurat

Key-words: domicile, residence, health insurance, insured citizen

Carmen MOLDOVAN - Consecințe ale principiul nereturnării refugiaților în dreptul internațional / Consequences of the principle of non-refoulement of refugees in International Law

Rezumat: Principiul nereturnării refugiaților spre țara pe care au părăsit-o și unde nu pot sau nu doresc să revină din cauza unor amenințări grave, este expres consacrat de Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și a devenit o normă jus cogens a dreptului internațional public. Întrebarea care apare frecvent este dacă acest principiu este pus în aplicare în mod real de state sau dimpotrivă, este încălcat.

Practica recentă a statelor confruntate cu un număr mare de persoane care solicită acordarea statutului de

refugiat sau azilant urmare a evenimentelor din Siria, în mod particular, relevă încălcarea sau ignorarea frecventă a acestui principiu.

Prezenta lucrare își propune să realizeze o analiză a conținutului principiului nereturnării, conform dispozițiilor Convenției de la Geneva din 1951 și a altor acte internaționale cu care se completează, precum și corelația cu noțiunea de jurisdicție a statului căruia îi revine această obligație.

O atenție sporită va fi acordată identificării cazurilor de abatere de la acest principiu care ar putea justifica atragerea răspunderii internaționale. O astfel de situație este cea în care statul riveran refuză accesul în apele sale teritoriale persoanelor care caută azil sau refugiu, contrar dispozițiilor generale ale dreptului mării și ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Abstract: The principle of non-refoulement of refugees to a country they have left and where they cannot or do not wish to return due to serious threats is expressly enshrined in the 1951 Convention relating to the status of refugees; it has become a jus cogens rule of Public International Law. The frequently asked question is whether this principle is actually implemented by states or on the contrary, is violated.

The recent practice of European States facing large numbers of people seeking refugee or asylum status as a result of events in Syria, in particular, reveals a frequent violation or ignorance of this principle.

This paper aims to analyze the content of the principle of non-refoulement, in accordance with the provisions of the 1951 Geneva Convention and other international acts, as well as the correlation with the notion of jurisdiction of the State to which this obligation belongs to.

Increased attention will be paid to identifying cases of deviation from this principle that could lead to international liability of the state for wrongful acts. Such a situation is one in which the coastal State refuses access to the territorial waters of persons seeking asylum or refuge, contrary to the general provisions of the law of the sea and those of the International Covenant of Civil and Political Rights.

Cuvinte cheie: ius cogens, obligații internaționale, jurisdicție, răspundere internațională a statului

Key-words: ius cogens, international obligations, jurisdiction, international responsibility

George Claudiu PUPAZAN - *Considerații cu privire la locul de muncă al funcționarului public / Considerations regarding of a civil servant's workplace*

Rezumat: În condițiile în care legislația privind funcția publică este destul de restrictivă atunci când vine vorba de locul de muncă al funcționarului public, se pune întrebarea în ce situații reglementări similare din legislația muncii și-ar putea găsi aplicarea pentru ca această instituție juridică să răspundă actualelor condiții de pe piața muncii din România.

Abstract: Given that the civil service legislation is quite restrictive when it comes to the workplace of the civil servant, the question arises, what similar regulatory situations in the labor law could be applied in the field of civil service to meet the current conditions on the Romanian labor market.

Cuvinte cheie: funcția publică, funcționar public, loc de muncă, telemuncă, muncă la domiciliu

Key-words: civil service, civil servant, workplace, teleworking, work from home

SECȚIUNEA DREPT EUROPEAN ȘI STUDII EUROPENE

Alina GENTIMIR - Plurivalența conceptului de domiciliu în jurisprudența instanțelor europene

Rezumat: Conceptul de domiciliu își relevă multidimensionalitatea prin rolul pe care îl îndeplinește în manifestarea mai multor valori sociale esențiale pentru orice titular de drepturi. Dimensiunea intimității individului apare ca cea mai accesibilă variantă de analiză a sensurilor care pot fi desprinse din interpretarea domiciliului, astfel fiind stabilit principalul sediu al materiei al acestui concept : dreptul la viață privată. Însă, nu pot fi omise nici conexiunile și implicațiile domiciliului asupra exercitării depline și efective a altor drepturi civile, politice sau sociale, precum dreptul la integritate fizică și psihică, dreptul la libertate și siguranță, dreptul de proprietate, dreptul la un mediu sănătos, dreptul la desfășura o activitate profesională. Indiferent de modalitatea de exprimare concretă în varietatea situațională a vieții cotidiene a unui individ, domiciliul rămâne un reper fundamental de identificare a unui individ care impune asigurarea unei protecții deosebite din partea organelor statelor, nu numai în plan normativ, cât și instituțional, procedural.

Abstract: The concept of domicile reveals its multidimensionality through the role it plays in the manifestation of several social values essential for any right holder. The dimension of the individual's intimacy appears as the most accessible variant of analysis of the meanings that can be deduced from the interpretation of the domicile, thus being established the main legal setting of this concept: the right to privacy. However, it cannot be denied the connections and implications of domicile on the full and effective exercise of other civil, political or social rights, such as the right to physical and mental integrity, the right to liberty and security, the right to property, the right to a healthy environment, the right to to carry out a professional activity. Regardless of its concrete manifestation in the situational variety of the daily life of an individual, the domicile remains a fundamental landmark for identifying an individual that requires a special protection assured by State bodies, not only normatively but institutionally, procedurally as well.

Cuvinte cheie: drepturile omului, domiciliu, intimitate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Key-words: human rights, home, privacy, European Court of Human Rights, Court of Justice of European Union

Andra IFTIMIEI - *Studiu de drept comparat privind fenomenul „homelessness” sau despre persoanele fără domiciliu. Cauze, măsuri și soluții / Comparative law study on the phenomenon of "homelessness". Causes, measures and solutions*

Rezumat: Despre fenomenul persoanelor fara domiciliu se poate scrie pornind de la cifre cheie, ingrijoratoare - 580000 persoane fara domiciliu in anul 2020 in Statele Unite ale Americii (cf. <https://www.huduser.gov/portal/sites/default/files/pdf/2020-AHAR-Part-1.pdf>) sau o crestere a numarului persoanelor fara domiciliu in 24 de state din cele 27 membre ale Uniunii Europene (intr-un procent de la 16 la 389% - cf. *Fighting homelessness and housing exclusion in Europe. A study of national policies*). Subliniind faptul ca fenomenul asupra caruia ne oprim este in continua crestere, propunem prin studiul de drept comparat sa identificam si sa analizam urmatoarele elemente: formele pe care le ia fenomenul homelessness, interpretarea statisticilor publice recente, identificarea cauzelor care conduc la amploarea fenomenului, propuneri de ameliorare si de reducere a fenomenului. Tema abordata prezinta caracter pluridisciplinar, aflandu-se la intersectia unor domenii precum: drept, sociologie, economie, psihologie, iar cercetarea, prin utilizarea metodei dreptului comparat, va avea forma unui studiu de sinteza comparativa.

Abstract: The phenomenon of homelessness can be written from key, worrying figures - 580,000 homeless people in the United States in 2020 (cf. <https://www.huduser.gov/portal/sites/default/files/pdf/2020-AHAR-Part-1.pdf>) or an increase in the number of homeless people in 24 states of the 27 member states of the European Union (in a percentage from 16 to 389% - cf. *Fighting homelessness and housing exclusion in Europe: A study of national policies*). Emphasizing that the phenomenon we are focusing on is constantly growing, we propose through the study of comparative law to identify and analyze the following elements: the forms that the phenomenon takes homelessness, interpretation of recent public statistics, identification of causes leading to the phenomenon, proposals for amelioration and reduction of the phenomenon. The approached topic has a multidisciplinary character, being at the intersection of fields such as: law, sociology, economics, psychology, and the research, using the method of comparative law, will take the form of a comparative synthesis study.

Cuvinte cheie: domiciliu, persoane fara domiciliu, homelessness, studiu comparativ, cauze, masuri

Keywords: home, homelessness, comparative study, causes, measures.

Camelia MIHĂILA - *Noțiunea de domiciliu și dreptul la viață privată în jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului / The notion of domicile and the right to privacy in the relevant case law of the European Court of Human Rights*

Rezumat: Viața privată a persoanei este de cele mai multe ori asociată cu intimitatea domiciliului, spațiul unde persoana își desfășoară viața personală, conexată cu viața de familie și dreptul la confidențialitatea corespondenței. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a extins conceptul de domiciliul și la spațiul

unde o persoană își desfășoară o activitate profesională. Însă Curtea, prin jurisprudența ei relevantă, a conturat un concept care nu se suprapune peste accepțiunea din dreptul intern al fiecărui stat membru, cum este cazul conceptului de home din dreptul englez, a cărui semnificație este mai largă decât cea din dreptul continental. Ne aflăm deci în prezența unei noțiuni autonome, în sensul art.8 din Convenție, care face obiectul unei interpretări extensive datorită identificării unei legături emoționale pe care o persoană o poate avea cu un astfel de bun. Așadar, dacă interpretare extensivă în sensul art.8 din Convenție a dus la lărgirea noțiunii de domiciliu și la sfera profesională a unei persoane juridice, atunci se poate discuta și despre o viață privată comercială.

Abstract: The person's private life is most often associated with the privacy of the home, the space where the person spends his personal life, which is connected to family life and the right to the confidentiality of correspondence. The jurisprudence of the European Court of Human Rights has extended the concept of domicile to the space where a person carries out a professional activity. However, the Court, in its relevant case-law, has outlined a concept which does not overlap with the acceptance of the domestic law of each Member State, as is the case with the concept of home in English law, which has a wider meaning than in continental law. We are therefore in the presence of an autonomous notion, within the meaning of Article 8 of the Convention, which is the subject of an extensive interpretation due to the identification of an emotional connection that a person may have with such a good. Therefore, if an extensive interpretation within the meaning of Article 8 of the Convention has led to the broadening of the notion of domicile and the professional sphere of a legal person, then one can also discuss a commercial private life.

Cuvinte cheie : domiciliu, viață privată, viață privată comercială, noțiune autonomă, jurisprudență CEDO

Key-words: home, private life, commercial private life, autonomous notion, ECHR jurisprudence

Daniel PETRACHE, Alin-Ionuț BADEA - „*Domiciliul*” societăților în *Regulamentul Bruxelles I bis / The "domicile" of companies under Brussels I bis Regulation*

Rezumat: În prezentul studiu, ne propunem să analizăm noțiunea de domiciliu al societăților în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială („Regulamentul Bruxelles I bis”). Situația premisă cu care operăm este cea a unui litigiu cu element de extraneitate în materie civilă ori comercială, în care pârâtul este o societate și în legătură cu care instanța română trebuie să determine dacă este competentă internațional pentru a soluționa disputa. Deși în mod uzual atribut al persoanei fizice, Regulamentul Bruxelles I Bis folosește termenul de domiciliu pentru a se referi și la persoanele juridice. Astfel, art. 63 din Regulamentul Bruxelles I Bis prevede că domiciliul unei societăți este acolo unde aceasta își are sediul statutar, administrația centrală sau punctul principal de activitate. Așa cum vom vedea, noțiunea de domiciliu al societății ce are calitatea de pârâtă, are o dublă utilitate în materia competenței internaționale. Pe de-o parte, servește ca element de delimitare între sfera de aplicare a Regulamentului Bruxelles I Bis și cea a Codului de procedură civilă, Cartea a VII-a, Titlul I. Pe de altă parte, domiciliul societății

constituie punctul de legătură de natură a fundamenta competența internațională a instanțelor române, în aplicarea adagiului actor sequitur forum rei.

Valorificând doctrina și jurisprudența relevantă identificate, vom analiza conținutul noțiunii de domiciliu al societăților, prezentând dificultățile practice pe care le poate genera acest concept în contextul litigiilor transfrontaliere.

Abstract: In this study, we examine the concept of companies' domicile under Regulation (EU) nr. 1215/2012 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters ("Brussels I bis Regulation"). The premise of our analysis is that of a transnational civil or commercial dispute concerning a company as a defendant for which Romanian courts will have to determine whether they have jurisdiction to settle the dispute. Although the concept of domicile is usually linked to natural persons, Brussels I bis Regulation employs this concept in relation to legal persons. Thus, article 63 of the Brussels I bis Regulation states that the domicile of a company is at the place where it has its statutory seat, central administration, or its principal place of business. As it will further be presented, the concept of domicile of a defendant company has a dual valence in international jurisdiction matters. On one hand, it serves as a criterion for delimiting the scope of Brussels I bis Regulation and that of Civil Procedure Code, Book VII, Title I. On the other hand, the domicile of a company constitutes the connecting factor able to give rise to the jurisdiction of Romania courts, under the actor sequitur forum rei principle. Building on the relevant scholars and case law identified, we will analyze the content of the notion of domicile and its related practical issues in the context of international commercial litigation.

Cuvinte cheie: domiciliu, competență internațională, sediu statutar, administrație centrală, punct principal de activitate, Regulamentul Bruxelles I Bis

Key-words: domicile, international jurisdiction, statutory seat, central administration, principal place of business, Brussels I bis Regulation

SECȚIUNEA ȘTIINȚA PENALE

Mirela Mihaela APOSTOL - *Violarea sediului profesional - aspecte controversate*

Rezumat: Fiind nou introdusă în legislația națională odată cu intrarea în vigoare a Codului penal, reglementarea infracțiunii de violare a sediului profesional a avut ca prim scop acoperirea unui vid legislativ cu privire la ocrotirea vieții private a persoanei la locul în care își desfășoară activitatea profesională, astfel încât standardul de protecție a vieții private a unei persoane să fie în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în interpretarea art. 8 din Convenție.

Legiuitorul român pare să ofere o protecție mai largă prin această infracțiune întrucât nu instituie în curprinsul art. 225 C.pen. obligația ca săvârșirea faptei să se realizeze într-un spațiu în care se desfășoară și viața privată a unei persoane pentru a fi îndeplinite condițiile de tipicitate ale acestei infracțiuni. În doctrina și practica judiciară opiniile sunt însă împărțite.

Abstract: The violation of professional headquarters has been regulated as a crime in the Penal Code of Romania with the main purpose of covering an oversight in the national legislation regarding the protection of the right to respect for private and family life, home and correspondence (article 8 of the European Convention on Human Rights). The jurisprudence of the European Court of Human Rights includes under the right to a „private social life” even professional activities or commercial activities in some cases.

Article 225 of the Penal Code seems to have a broader applicability, this crime regarding any premises where a legal or natural person carry out their professional activity. The national law doesn't include as a positive condition that the private life of a natural person must be exercised in that place, but the doctrine and the judicial practice have different opinions.

Cuvinte cheie: sediu profesional, viață privată, activitate profesională, infracțiune, inviolabilitate

Key-words: professional headquarter, personal life, professional life, crime, inviolability

Daniel ATASIEI - *Autorulota - vehicul sau locuință din punct de vedere procedural în cazul unei percheziții?*

Rezumat: Autorulota (camping-car – în limba franceza, motorhome sau recreational vehicle – în limba engleza) a cunoscut in aceste vremuri pandemice un mod din ce in ce mai utilizat pentru petrecerea vacanțelor. Autorulota moderna este dotată cu paturi de dormit, cu grup sanitar, zona de preparare a hranei cu aragaz și frigider, televizor, internet, dulapuri, spații de depozitare. Are toate elementele unei camere de hotel, chiar mai mult. Prin urmare seamănă cu un spațiu de locuit. Pe de altă parte, autorulota are roți, volan, motor, se poate conduce facil – este neîndoielnic și un autovehicul. Este autorulota mai mult autovehicul? Este mai mult locuință (temporara)? Poate fi autorulota o locuință permanentă? Distincția dintre vehicul și locuința este importanta din punct de vedere procedural în ipoteza unei percheziții. În cursul urmăririi penale, percheziția vehiculului poate fi dispusă de procuror prin ordonanță. Percheziția vehiculelor este permisă a fi efectuată în cazul infracțiunilor

flagrante și de către alte organe decât cele judiciare - organe cu atribuții administrative sau de păstrarea a ordinii publice (indicate în art. 61 și 62 C.proc.pen.). În schimb, percheziția domiciliara poate fi autorizată doar de judecător, în cazul efectuării fără respectarea acestei proceduri probele strânse trebuind să fie excluse. Prin urmare, calificarea procesuale a autorulotei drept vehicul ori drept locuință este esențială.

Abstract: In these pandemic days, the motorhome (camping-car - in French, recreational vehicle - in English) has become a common way to spend the holidays. The modern motorhome is equipped with beds, with bathroom, food preparation area with stove and refrigerator, TV, internet, cabinets, storage spaces. It has all the elements of a hotel room, even more. Therefore, it resembles to a living space. On the other hand, a camper has wheels, steering wheel, engine, can be driven easily and therefore it is undoubtedly a vehicle. Is the caravan more of a car? Is it more of a (temporary) house? Can the motorhome be a permanent home? The distinction between a vehicle and a home is procedurally important in the situation of a search and seizure. During the criminal investigation, the search of the vehicle may be ordered by the prosecutor by written order. In the case of a flagrante delicto, the search of vehicles is allowed to be carried also by other than judicial bodies -more precisely by administrative authorities (indicated in article 61 and 62 of Romanian Criminal Procedural Code). On the other hand, the home search and seizure may be authorised only by the judge and in case of non-compliance with this procedure the evidence gathered must be excluded. Therefore, the procedural qualification of the motorhome as a vehicle or as a home is essential in case of a search and seizure procedure.

Cuvinte cheie: autorulotă, autovehicul, locuință, percheziție domiciliară, mandat

Key-words: caravan, car, home, home search, search warrant

Mihai DUNEA - *Analiza unor implicații ale reflectării pe plan penal a conceptelor de „domiciliu” și „reședință” / Analyzing some implications of the criminal reflection of the concepts of "domicile" and "residence"*

Rezumat: În dreptul penal, se admite faptul că noțiunile de „domiciliu” și „reședință” (utilizate uneori expres, alteori implicit) au aptitudinea de a primi o semnificație proprie, specifică, potențial distinctă de aceea prin care se face raportarea la ele în cadrul altor ramuri de drept, în virtutea autonomiei conceptuale a dreptului penal (care reprezintă una dintre modalitățile specifice de manifestare a caracterului autonom al acestei ramuri de drept). Articolul de față propune prospectarea analizei unor implicații specifice pe care le produce în dreptul penal român contemporan reglementarea directă sau indirectă a domiciliului / reședinței, după caz, în cadrul unor instituții generale (de pildă, cazul prezumției de legitimă apărare) sau a unor norme de incriminare (spre exemplu, cazul infracțiunii de violare de domiciliu). Analiza nu urmărește nici o tratare exhaustivă a subiectului, nici o epuizare a aspectelor abordate, vizând în special evidențierea unor chestiuni mai nuanțate, controversate sau cel puțin discutabile, legate de problema unor reglementări în cheie proprie dreptului penal a conceptelor de „domiciliu” și „reședință”, ori a unor noțiuni derivate sau conexe acestora, precum „sediul profesional” (cazul incriminării faptei de violare a sediului profesional).

Abstract: In the field of criminal law, it is generally accepted that the notions of “domicile” and “residence” (sometimes used expressly, sometimes implicitly) have the ability to receive a specific meaning, of their own, potentially distinct from that by which they are referred to in other branches of law, by virtue of the conceptual autonomy of the criminal law (which is one of the specific ways of manifesting the autonomous character of this particular branch of law). The present article proposes the prospecting of the analysis of specific implications produced in contemporary Romanian criminal law by the direct or indirect regulation of the domicile / residence, as the case may be, within general institutions (for example, the case of presumption of self-defense) or norms of criminalization (for example, the case of the crime of home invasion). The analysis does not seek an exhaustive treatment of the subject, nor an exhaustion of the approached aspects, aiming especially at highlighting more nuanced, controversial or at least debatable issues, related to the problem of specific regulations of the criminal law of the concepts of "domicile" and "residence", or of some notions derived or related to these, such as “professional headquarter” (the case of incriminating the act of violating the professional headquarter).

Cuvinte cheie: drept penal, domiciliu / reședință, sens specific, implicații, aspecte controversate / discutabile

Key-words: criminal law, domicile / residence, specific meaning, implications, controversial / debatable aspects

Maria-Ioana Mărculescu-Michinici, Mihai Dunea, Costică Ciocan - *Considerații privind elementele constitutive ale infracțiunii de violare de domiciliu sub aspectul laturii subiective / Considerations concerning the constituent elements of domicile violation in terms of the subjective side*

Rezumat: Prezentul articol abordează din perspectivă teoretică și practică probleme juridico-penale incidente în analiza laturii subiective a infracțiunii de violare de domiciliu, identificând și propunând soluții pentru rezolvarea acestora

Abstract: This article explores from a theoretical and practical perspective incidental legal-criminal problems in the analysis of the subjective side of domicile violation, identifying and proposing solutions for solving them

Cuvinte cheie: domiciliu, reședință, infracțiunea de violare de domiciliu, intenție directă și indirectă

Key-words: domicile, residence, offense of domicile violation, direct and indirect intent

Cristina NICORICI - *Domiciliul și reședință – spațiile în care este ocrotită viața privată prin mijloace de drept penal conform art. 226 C. pen. / Home and residency – spaces in which private life is protected by means of criminal law according to art. 226 Criminal Code*

Rezumat: În condițiile dezvoltării mijloacelor tehnice care permit utilizarea de către orice persoană a unor diverse metode de supraveghere a altuia, dreptul penal se străduiește să țină pasul, încercând să ocrotească o valoare socială importantă în lumea modernă, și anume viața privată a persoanei. Însă, această valoare nu se desfășoară în orice spații, sau, cel puțin dreptul penal nu ocrotește viața privată, prin art. 226 C. pen., decât în legătură cu anumite spații, definite expres de legea penală. De asemenea, nici modalitățile de ocrotire oferite în art. 226 C. pen. nu cuprind toate mijloacele prin care s-ar putea aduce atingere vieții private.

Abstract: Given the development of the technical means that allow the utilization by any person of different methods of supervision of another, criminal law tries its best to keep up, offering protection to an important value in the modern society, private life. However, this value does not develop in any spaces, or, to be more precise, criminal law does not protect private life of everywhere, through article 226 of the Criminal Code, but only in connection with certain spaces, expressly defined. Also, the protection foreseen in article 226 Criminal Code does not punish all the means in which private life could be affected.

Cuvinte cheie: viață privată, domiciliu, reședință, locuință, protecție

Key-words: private life, home, residency, accommodation, protection

Gheorghe POPA - *Violarea de domiciliu cu folosirea situației de serviciu*

Rezumat: Făcând o analiză a art. 8 CEDO, „Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale”. Această afirmație face trimitere nemijlocit și la viața privată a persoanei care se desfășoară inclusiv și în cadrul domiciliului. Sub acest aspect, considerăm că acordarea unei protecții speciale acestui drept se impune în mod obligatoriu, întrucât o bună ocrotire a vieții private este necesară, în primul rând în scopul asigurării intimității locurilor în care aceasta își desfășoară activitatea și se dezvoltă în calitate de personalitate. Legiuitorul moldav a manifestat un interes deosebit în a asigura respectarea dreptului fundamental prevăzut la art.29 din Constituția RM, nu doar de unii subiecți de drept, dar și prin incriminarea acestuia unei categorii de subiecți speciali de drept la care în atribuțiile de serviciu intră respectarea ordinii de drept prin introducerea în art.179 alin.(3) lit.a) din Codul penal a agravantei „cu folosirea situației de serviciu”.

Cuvinte cheie: domiciliu, reședință, folosirea situației de serviciu

SECȚIUNEA DREPT PRIVAT

Panel I

Mirela Carmen DOBRILĂ - *Avatarurile noțiunilor de domiciliu și reședință în materie succesorală în dreptul național și european / The Avatars Of Domicile and Residence In National And European Law On Succession*

Rezumat: Referitor la locul deschiderii moștenirii, conform art. 954 din Noul Cod civil român moștenirea se deschide la ultimul domiciliu al lui *de cuius*, în articol fiind analizată semnificația noțiunii de domiciliu. În articol sunt prezentate modificările aduse de Noul Cod civil pentru situația în care ultimul domiciliu al defunctului nu este cunoscut sau nu se află pe teritoriul României. La nivel european, în materie succesorală, a fost adoptat Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 (privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor), cu scopul de a garanta tratatea coerentă a succesiunilor transfrontaliere în baza unei legislații unitare. În articol este analizată semnificația în materie succesorală a noțiunilor de domiciliu și de reședință, la nivel național și european, cu accent pe modul în care este interpretată noțiunea de reședință obișnuită. Noțiunea de reședință obișnuită este utilizată ca un conector pentru competența jurisdicțională și determinarea legii aplicabile succesiunii. Presentul articol analizează semnificația sintagmei „reședință obișnuită” din articolul 2.570 din Noul Cod civil (statul în care persoana își are locuința principală). Noțiunea de reședință obișnuită este utilizată cu semnificația de domiciliu al lui *de cuius* în baza Regulamentului (UE) nr. 650/2012, atât cu privire la competența jurisdicțională cât și pentru determinarea legii aplicabile moștenirii.

Abstract: According to the provisions of the New Romanian Civil Code regarding the place of the opening of the inheritance (Article 954), the inheritance opens at the last domicile of the deceased and this article analyzes the significance of the notion of domicile in inheritance law. The article presents the changes related to the entry into force of the New Civil Code for those situations when the last domicile of the deceased is not known or is not on the territory of Romania. At European level, in matters of succession, Regulation (EU) No 650/2012 of the European Parliament and of the Council of 4 July 2012 (on jurisdiction, applicable law, recognition and enforcement of decisions and acceptance and enforcement of authentic instruments in matters of succession and on the creation of a European Certificate of Succession) was adopted in order to guarantee the coherent treatment of cross-border successions according to a unitary legislation. The article analyzes the significance in matters of succession of the notions of domicile and residence, at national and European level, highlighting the interpretation of the notion of “habitual residence”. The notion of habitual residence is used as a connector for international jurisdiction and for determining the law applicable to the succession. This article examines the meaning of the phrase "habitual residence" in Article 2.570 of the New Civil Code. According to Regulation (EU) no. 650/2012 the term “habitual residence” is used with the meaning of domicile of the *de cuius*, both regarding the international jurisdiction and for determining the law applicable to the inheritance.

Cuvinte cheie: domiciliu, reședință, reședință obișnuită, locul deschiderii moștenirii, ultimul domiciliul al lui de cuius, articolul 954 din Noul Cod civil, articolul 2.570 din Noul Cod civil, Regulamentul (UE) nr. 650/2012

Key-words: domicile, residence, habitual residence, the place of the opening of the inheritance, the last domicile of the deceased, Article 954 of the New Civil Code, Article 2.570 of the New Civil Code, Regulation (EU) No 650/2012

Nicoleta Rodica DOMINTE - *Ar putea fi considerat terroir-ul „domiciliul” denumirilor de origine? / Could terroir be considered the "domicile" of designations of origin?*

Rezumat: Terroir-ul reprezintă elementul primordial al convergenței mediului geografic și uman cu calitățile produsului, fundamentând legătură nemijlocită dintre caracteristicile calitative și locația geografică. Un concept de origine franceză a cărui primă conotație agrară este cea de „pământ”, în siajul căreia vom încerca în cadrul articolului o inedită asociere juridică cu noțiunea de domiciliu. Un vin cu denumire de origine nu poate exista în absența unui terroir, tot așa cum o persoană fizică este individualizată în spațiu printr-un domiciliu.

Abstract: Terroir is the main element of the convergence of the geographical and human environment with the qualities of a product, establishing the direct link between the qualitative characteristics and the geographical location. A concept of French origin, whose first agrarian connotation is that of "land". We will try in the article a unique legal association with the notion of domicile. A wine with a designation of origin cannot exist in the absence of a terroir, just as an individual is individualized in space through a domicile.

Cuvinte cheie: terroir, denumire de origine, vin

Key-words: terroir, designation of origin, wine

Marius-Ioan FLOARE - *A Man's Home is His Castle – Câteva repere istorice europene ale evoluției conceptului de domiciliu în dreptul privat / A Man's Home is His Castle – European Historical Waypoints of the Evolution of the Concept of Domicile in Private Law*

Rezumat: Conceptul juridic de „domiciliu” poate fi trasat retrospectiv din punct de vedere istoric cel puțin până la dreptul roman (domicilium), unde se consacrase deja distincția față de conceptul conex de cetățenie municipală (origo), ajutând de multe ori la determinarea legii aplicabile și a forum-ului de judecată. Migrațiile antichității târzii și ale evului mediu timpuriu european au dus temporar la scăderea importanței acestui punct de legătură în determinarea legii aplicabile, asigurând triumful vremelnic al principiului personalității legilor pe criterii etnice sau tribale. O dată cu consolidarea feudalismului și consacrarea dominanței principiului teritorialității legilor, noțiunea de domiciliu, în accepțiunea specifică fiecărei epoci, și-a recăpătat importanța în dreptul privat, rol care a început să fie din nou diminuat abia în ultimele decenii, datorită consacrării pe plan

european a conceptului mai flexibil dar înrudit de “reședință obișnuită”.

Această prezentare va încerca, folosind preponderent metoda istorică și limitându-se la spațiul juridic european, să identifice cele mai importante “jaloane” ale evoluției conceptului de “domiciliu” în dreptul privat, din antichitatea romană și până în epoca actuală.

Abstract: The legal concept of domicile can be historically back-traced at least to Roman law as *domicilium*, having already established at the time the distinction to the neighboring concept of municipal citizenship (*origo*) and frequently helping to determine the applicable law and the forum or litigation venue. The migrations of late Antiquity and early Middle Ages had temporarily diminished the importance of this point of connection in determining the applicable law, having temporarily assured the dominance of the personality of the laws on ethnic and tribal criteria. Once the feudal system and the principle of territorial sovereignty were firmly established, the concept of domicile in its historically relevant guise had regained its importance in private law, its role being once again diminished only in the last few decades by the rise in European law of the related but more flexible concept of habitual residence.

This presentation will attempt, using mainly the historical approach and limiting itself to the European legal area, to identify the most important waypoints of the evolution of the private law concept of “domicile”, from the Roman antiquity to the present days.

Cuvinte cheie: domiciliu, cetățenie, personalitatea legilor, reședință obișnuită, istorie

Key-words: domicile, citizenship, personal law, habitual residence, history

Bianca Maria Carmen PREDESCU - *Fundamentele juridice de drept privat ale noțiunilor de domiciliu și reședință obișnuită a persoanei fizice / Civil Law Fundamentals for the Notions of Domicile and Habitually Residence of the Natural Person*

Rezumat: Domiciliul și reședința obișnuită a persoanei fizice sunt noțiuni de drept privat, cu o largă aplicație în dreptul intern și european, ce privesc statul personal. Cei doi termeni juridici sunt puncte de legătură în dreptul internațional privat, alături de cetățenie determinând legea aplicabilă persoanei fizice. Fundamente de ordin juridic, social, politic, economic și moral stau la baza fiecăreia dintre cele două noțiuni, aceste fundamente fiind mereu în corelație cu evoluția societății, în fiecare perioadă istorică dată. Reședința obișnuită a persoanei fizice are și fundamente de drept european, cum sunt principiul subsidiarității, al legitimei așteptări și al efectivității, fiind o noțiune strâns legată de cea de cetățenie europeană și libera circulație a factorilor de producție, cărora le dă conținut. Pentru Statele membre ale Uniunii Europene, reședința obișnuită a persoanei fizice se alătură cetățeniei persoanei, ca un al doilea punct de legătură folosit în determinarea legii personale, în detrimentul domiciliului. Cartea a VII-a din Noul Cod Civil dă curs acestei noțiuni în soluționarea raporturilor cu element străin, noțiunea fiind întâlnită și în cuprinsul reglementării de drept intern, în forma literală de „locuință”, termen folosit în locul celui de domiciliu. Evoluția actuală a societății, susține ca fiind potrivite alegerile

legiuitorului național și european pentru soluțiile cetățenie și reședință obișnuită, în timp ce, la nivel internațional noțiunea de domiciliu își păstrează validitatea folosirii curente.

Abstract: The domicile (home address) and the habitual residence of a natural person are two civil law notions with a broad application in both Internal and European Laws with regard to the personal law. They are liaison points in Private International Law alongside the notion of citizenship and, thus determine the applicable jurisdiction. Fundamentals of a juridical, social, political, economical and moral nature lay at the basis of each of the two notions, and these fundamentals are always in correlation with the society's evolution, in each considered historical period. The usual address of residence of a natural person has its fundamentals also in the European law, such the principle of subsidiarity, the legitimate expectations and effectiveness, therefore, it is a notion that is closely tied to of the European citizenship and to the free movement of goods, of persons, of services, of capitals, and to which it provides content. For the European member states, the habitual residence of a natural person is, next to the person's citizenship, the second point of liaison in determining the applicable law and jurisdiction, in determining the personal law, and which is detrimental to the person's home address. The 7th Book of the New Civil Law takes this notion into account in resolving the cases with a foreign element, which is found in the body of the Internal Civil Law regulations, namely, as „house”, a term that is used in lieu of the Domicile (Home Address). The current evolution of society, positively supports the choices made by the national and the European law makers for the solution of the citizenship and usual residence address, while at the international level, the notion of domicile continues to hold its current way of use.

Cuvinte cheie: domiciliu; reședință obișnuită a persoanei fizice; fundamente juridice, sociale, politice, economice; principiul subsidiarității, al efectivității și legitimității așteptării; reglementare juridică; raporturi de drept internațional privat; Noul Cod Civil

Key-words: Domicile (Home Address), habitual residence of a natural person, juridical fundamentals, social, political and economical fundamentals, the principle of subsidiarity, legitimate expectations and effectivity, juridical regulations, reports of private international law, the New Civil Code.

Aniela-Flavia ȚICĂU-SUDITU - *Ultima reședință obișnuită / The Last Habitual Residence*

Rezumat: Acest articol analizează caracteristicile și implicațiile teoretice și practice specifice noțiunilor de ultim domiciliu sau de ultima reședință obișnuită a decedatului, în contextul Regulamentului European Succesoral nr. 650/2012. Articolul prezintă într-o manieră analitică metodele actuale de stabilire a ultimului domiciliu sau a ultimei reședințe obișnuite, observând consecințele practice din perspectiva legislației internaționale.

Ca atare, în lucrare se analizează statutul juridic al ultimului domiciliu sau al ultimei reședințe obișnuite, ca factor de legătură care permite alegerea legii aplicabile succesiunii, respectiv a jurisdicției.

Scopul principal al lucrării implică studiul noțiunilor enumerate mai sus, în legătură cu problemele succesiunii transfrontaliere, întrucât se insistă pe evaluarea avantajelor sau dezavantajelor care rezultă din utilizarea acestui

factor de legătură, pentru a simplifica procedura succesiunilor transfrontaliere în Uniunea Europeană și, în consecință, pentru a garanta obiectivul securității juridice, atât pentru decedați, cât și pentru moștenitori sau părțile interesate.

Concentrându-se pe dispozițiile Regulamentului Succesoral European, articolul analizează problemele juridice rezultate prin utilizarea conceptului deschis de “acasă”, atât din punctul de vedere al ideii de domiciliu, cât și de reședință.

Abstract: This article examines the theoretical and practical features and implications of the notions of last domicile or last habitual residence of the deceased in the context of the European Succession Regulation, no. 650/2012. It presents in an analytical manner the current methods for establishing the last domicile or the last habitual residence, observing the practical consequences from the perspective of the international legislation. Accordingly, it examines the legal status of the last domicile or last habitual residence as a connecting factor that enables the choice of the law applicable to succession, respectively as a connecting factor for determining the jurisdiction.

The main purpose of the paper entails the study of the notions listed above, in relation to cross-border succession matters, as it focuses on the assessment of the advantages or disadvantages that result from the use of this connecting factor in order to simplify the procedure of cross-border successions within the European Union, and, as a consequence, to deliver the objective of guaranteeing legal certainty, both for the deceased and for the heirs or the interested parties.

Focusing on the provisions of the European Succession Regulation, the article ponders the legal issues resulted by the use of the open concept of ‘home’, both in the spectrum of domicile and in that of residence.

Cuvinte cheie: ultimul domiciliu, ultima reședință obișnuită, succesiune transfrontalieră, Regulamentului Succesoral European

Key-words: last domicile; last habitual residence; cross-border succession; European Succession Regulation

Panel II

Juanita GOICOVICI - *Domiciliul consumatorului, drept criteriu de stabilire a competenței teritoriale a instanțelor. (In)eficacitatea clauzelor neuzuale derogatorii / Consumer's domicile, as a criterion for the selection of the courts' territorial competence. (In)efficiency of the derogatory unusual terms*

Rezumat: Instituirea competenței teritoriale exclusive, antagonică celei alternative, prin norma art. 121 CPC, în favoarea instanței de la domiciliul consumatorului, pentru cererile formulate de un profesionist împotriva unui consumator, operează independent de natura contractuală sau extracontractuală a raportului juridic substanțial dedus judecății. La antipodul versiunii permissive aplicabile atunci când consumatorul figurează în postura de reclamant în cererile având ca obiect executarea, constatarea nulității absolute, anularea, rezoluțiunea,

rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractului încheiat cu un profesionist sau în cererile având ca obiect repararea prejudiciului cauzat consumatorului, conform dispozițiilor art. 113, alin. (1), pct. 8 CPC, în ipotezele în care, dimpotrivă, reclamantul profesionist se îndreaptă cu o acțiune în justiție contra pârâtului consumator, legiuitorul nu conferă profesionistului dreptul de a alege instanța competentă teritorial, iar competența aparține exclusiv instanței în a cărei circumscripție domiciliază pârâtul consumator. Derogarea convențională de la această regulă rămâne posibilă între bornele temporale și substanțiale ale genezei dreptului la despăgubire, conform tezei a II-a a art. 121 CPC, care trimite la dispozițiile art. 126, alin. (2) CPC, plasând clauzele derogatorii de la regula competenței teritoriale a instanței de la domiciliul consumatorului sub exigența de a fi convenite doar „după nașterea dreptului la despăgubire”. Clauzele derogatorii de la norma privitoare la competența teritorială exclusivă sunt supuse, astfel, prin prisma validității și, implicit, a eficacității juridice, unei duble condiții, imbricând simultan exigențe formale și exigențe substanțiale: o condiție temporală metamorfozată într-o exigență materială, cu implicații la nivelul fondului actului (întrucât țintește la formarea unui consimțământ avizat al consumatorului, dat în cunoștință de cauză, prin prisma evaluării existenței și întinderii dreptului la despăgubire a cărui valorificare procesuală este gestionată prin clauza atributivă de competență) și, pe celălalt versant, cerința convenirii în scris a acordului derogatoriu (a clauzelor privitoare la competența teritorială, convenite posterior survenienței prejudiciului pentru consumator), desprinsă din norma art. 1203 C. civ. relativă la clauzele neuzuale, în accepțiunea de clauze standard prin care, în acest caz, se derogă de la normele privind competența instanțelor judecătorești. Formalismul aplicabil clauzelor neuzuale derogatorii în materia competenței teritoriale a instanțelor, la confluența dintre formalismul informativ și cel validator și / sau probator se ipostiază în exigența, lapidar expedită de legiuitor, a formei scrise; reputarea ca nescrise (conform art. 126, alin. 2, teza a II-a), în celălalt plan al discuției, a clauzelor atributive de competență teritorială propuse consumatorilor în contractele de adeziune anterior momentului producerii prejudiciului (generator al dreptului la despăgubire în patrimoniul consumatorului) se ipostiază, la rândul său, într-o manifestare a limitelor incidente în materia validității clauzelor standard orientate spre diminuarea / augmentarea prerogativelor procesuale ale părții în ipoteza unui litigiu.

Abstract: While establishing the exclusive territorial competency, antagonistically regulated as compared to the case of the alternative territorial competency, the provisions of article 121 of the Civil Procedure Code favour the court from the consumer's domicile, for the judgement of the professionals' requests against consumers, the applicability of these legal provisions being non-depending of the contractual or extra-contractual nature of the substantial litigious motifs. Situated at the antipode of the permissive legal solution applicable in cases in which the consumer occupies the plaintiff's procedural position in the requests on contractual performance, nullity of contractual provisions, annulment of agreements, judicial termination of contracts, unilateral termination of a business to consumer contract or tort actions aiming at the establishing of the professional's liability for the prejudice caused to consumers, as resulting from the provisions of article 113, par. (1), pt. 8 CPC, in the hypotheses in which, on the contrary, the professional introduces a judicial request as plaintiff against the consumer as defendant, the legal texts do not provide for an option to select the court's territorial competency, since the cited legal provisions postulate an exclusive territorial competency of the court from the consumer's

domicile. The derogatory contractual provisions in the field of territorial competency may be seen as valid as long as they are kept in the perimeter of the legal limits on temporality and substantiality, from the perspective of the origins of consumer's right to compensation of damages, as resulting from the provisions of the second phrase of article 121 CPC, corroborated with the provisions of article 126, par. (2) CPC, while placing the derogatory contractual terms related to courts' territorial competency under the exigences of being proposed to consumers only „after the generating of the consumer's right to compensation”. The derogatory clauses in the field of courts' exclusive territorial competency are subject, in terms of validity and of legal efficiency, to a pair of exigences, simultaneously imbricating formal and substantial requirements: one temporal requirement, which metamorphoses into a material exigency, reverberation on the substance of the business to consumer agreement (since it aims at the forming of the consumer's informed consent, adequately advised, while evaluating both the existence and the amplitude of consumer's right to compensatory damages) and, on the other side, the requirement of the written form of the territorial competency clauses (after the manifestation of the consumer's right to compensation), as depicted in the text of article 1203 of the Civil Code on the unusual contractual terms, in the hypotheses of agreed standard terms on courts' territorial competency. The formalities which became incident in the field of the business to consumer contracts using unusual standard terms on courts' territorial competency, situated at the confluence of the informative type of formalities and the substantial or the probatory type, are manifesting as a formal exigency, stipulated by the cited legal provisions, of a written agreement; the expelling as unwritten (in terms of article 126, par. 2, second phrase), on the other side, of the territorial competency derogatory terms in business to consumer contracts before the producing of the prejudicial event (which will generate the consumer's right to compensatory damages) manifests, at its turns, as a epitome of the substantial limits incident on the validity of the standard contractual terms oriented towards the mitigation / augmentation of the procedural prerogatives of the parties in the perspective of the litigious procedure.

Cuvinte cheie: consumator, domiciliu, competență teritorială, clauze neuzuale, clauze standard

Key-words: consumer, domicile, territorial competence, unusual terms, standard terms

Despina-Martha ILUCĂ - *Delocalizarea investițiilor: prestarea transfrontalieră de servicii de finanțare participativă / Investment Delocalization: Cross-Border Provision of Crowdfunding Services*

Rezumat: În rândul surselor de finanțare a întreprinderilor, operațiunile de crowdfunding ocupă un loc propriu, particularizându-se față de formele tradiționale de finanțare în special prin facilitarea accesului la o piață nelimitată geografic de potențiali finanțatori. Acest lucru este posibil datorită faptului că operațiunile de crowdfunding se desfășoară prin intermediul unei platforme online, care conectează finanțatorii cu dezvoltatorii de proiecte, indiferent de domiciliul sau sediul lor. Prezentul studiu își propune să analizeze rolul stabilirii unei legături teritoriale cu un stat membru al Uniunii Europene în cazul prestării transfrontaliere de servicii de crowdfunding în sensul Regulamentului (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului privind

furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă pentru afaceri. În egală măsură, avem în vedere și o centrare a acestei cercetări asupra unei forme specifice de finanțare participativă și anume, equity crowdfunding, pentru a observa limitările aplicabile în acest caz.

Abstract: Crowdfunding operations occupy their very own position within business financing sources, being particularly different from traditional financing sources in regards to the access it provides to a virtually unlimited geographical market of potential investors. This is made possible by the fact that crowdfunding operations take place via an online platform, which connects investors to project owners, regardless of their residence or registered office. The present study aims to analyze the role of establishing a territorial link with a member state of the European Union when providing cross-border crowdfunding services, in the meaning of Regulation (EU) 2020/1503 of the European Parliament and of the Council of 7 October 2020 on European crowdfunding service providers for business. Equally, we will focus our research on a particular type of crowdfunding operations, namely equity crowdfunding, in order to observe the limitations applicable in this case.

Cuvinte cheie: finanțare participativă pentru afaceri, crowdfunding, equity crowdfunding, prestare transfrontalieră de servicii de finanțare participativă, Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă pentru afaceri

Key-words: crowdfunding for business, crowdfunding, equity crowdfunding, cross-border provision of crowdfunding services, Regulation (EU) 2020/1503 of the European Parliament and of the Council of 7 October 2020 on European crowdfunding service providers for business

Ramona Daniela STĂNGACIU - *Soluționarea litigiilor care decurg din contractele de licență încheiate în comerțul internațional. Legea aplicabilă / Jurisdiction over disputes concerning licensing agreements in International Trade Law. Applicable law*

Rezumat: În cuprinsul prezentului studiu urmărim să ilustrăm regulile de competență pentru soluționarea litigiilor care decurg din contracte de licență în comerțul internațional, prin prisma dispozițiilor Regulamentului nr. 1215/2015 (Regulamentul Bruxelles). Totodată, vom trata și situația soluționării litigiului de către Curtea Unică în materie de Brevete care, deși nu este funcțională în prezent, prezintă relevanță chiar și prin prisma încercării de unificare a regimului în materie de brevete la nivel european. Următoarea secțiune a studiului va fi dedicată analizei legii aplicabile soluționării litigiilor care decurg din contractul de licență în comerțul internațional, având în vedere consecințele pe care le produce aplicarea principiului teritorialității în materia drepturilor de proprietate industrială. În acest sens, vom avea în vedere dispozițiile Regulamentului nr.

593/2008 (Regulamentul Roma I), pentru situația în care părțile nu au ales legea aplicabilă raportului juridic dintre ele.

Abstract: Through the present study we aim to analyse, first of all, the rules regarding jurisdiction for those disputes arising out of international licensing agreements, taking into account the provisions of Regulation no. 1215/2012 (Brussels Regulation). Furthermore, we will examine the situation when the dispute is solved by the Unified Patent Court which, although not functional at the moment, is relevant if we consider the attempt to unify the patent regime at the European level. Through the second section of the present study, we will analyse the applicable law for solving the disputes arising out of international licensing agreements, bearing in mind the consequences that the principle of territoriality has in terms of industrial property rights. In this regard, we will consider the provisions of Regulation no. 593/2008 (Rome I Regulation), in the case when parties have not exercised their right to choose the governing law.

Cuvinte cheie: Regulamentul nr. 1215/2012, Regulamentul nr. 593/2008 contract de licență, reședință obișnuită

Key-words: Regulation no. 1215/2012, Regulation no. 593/2008, licensing agreement, habitual residence

Dan Constantin TUDURACHE - *Importanța domiciliului în executarea obligațiilor / Importance of domicile in performance of obligations*

Rezumat: Interesează domiciliul în determinarea locului plății, dat fiind că în raport obiectul obligației, legea stabilește ca plata să fie efectuată, după caz, la domiciliul debitorului ori la domiciliul creditorului. Relevant este că în actualul Cod civil, este tratată în mod expres și problema schimbării domiciliului după încheierea contractului.

Domiciliul are relevanță și în derularea procedurii ofertei reale de plată urmată de consemnațiune, având în vedere că oferta reală trebuie realizată prin mijlocirea unui executor judecătoresc din circumscripția curții de apel în care se află domiciliul creditorului sau domiciliul ales al acestuia. Actele de procedură din etapele ulterioare ale procedurii ofertei de plată și consemnațiune urmează a fi îndeplinite de același executor judecătoresc.

În materia executării silite, în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile, al executării silite directe mobiliare, precum și în cazul executării prin poprire, competența executorului judecătoresc este de determinată de locul unde se află domiciliul debitorului.

Abstract: Domicile is of interest when determining place of payment because the law establishes that, in relation to the object of obligation, payment must be made either at the debtor's domicile or the creditor's domicile, where appropriate. It is also relevant to note that the current Civil Code expressly covers issues where domicile is changed after conclusion of contract.

Domicile is also important in proceedings of real offers of payment followed by consignment. This is because the

real offer must be made through a county court bailiff within the constituency of the court of appeals in which the domicile or the chosen domicile of the creditor is. The procedure acts from the next stages in the procedure of payment offer and consignment will be implemented by the same bailiff.

In the case of enforcement proceedings—particularly in the case of a) enforced tracking of mobile goods, b) direct mobile enforcement proceedings and c) enforcement via attachment order—the competence of the county court bailiff is determined by the location of the debtor’s domicile.

Cuvinte cheie: locul plății, oferta reală, consemnațiune, executare silită, poprire

Key-words: Place of payment, Real offer, Consignment, Enforcement proceedings, Attachment order

Panel III

Luiza Nicoleta GACHE - *Aspecte teoretice și practice în dreptul intern și internațional privind stabilirea domiciliului minorului / Theoretical and practical aspects in domestic and international law regarding the establishment of the minor's domicile*

Rezumat: Problematika stabilirii domiciliului minorului, în contextul separării părinților, reprezintă un punct important de interes, atât în cadrul procedurilor interne, cât și în cadrul celor europene. Principiul interesului superior al minorului reprezintă, fără nicio îndoială, un punct de plecare în interpretarea normelor incidente în cauză. Aderarea României la Uniunea Europeană și libera circulație a persoanelor, pe lângă plusul de valoare pe care l-a adus, au creat în mod inevitabil și o serie de probleme relative la normele incidente în soluționarea procedurilor din dreptul familiei. Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului a constituit un important punct de plecare în tranșarea prezentei problematice. Inevitabil evoluția socială și economică are o înrâurire asupra migrației forței de muncă care își pune amprenta și asupra stabilirii familiilor în state diferite celui de origine. Diferențele legislative sunt evidente și marchează eventualele crize, de cele mai multe ori una dintre părți fiind într-o vădită stare de vulnerabilitate. Prezentul studiu analizează instanța competentă să hotărască asupra stabilirii domiciliului minorului, în funcție de locul unde se află acesta la momentul promovării cererii de chemare în judecată, precum și posibilitatea declinării ulterioare a cauzei către o instanță străină, ca urmare a modificării domiciliului de fapt al minorului.

Abstract: The issue of establishing the minor's domicile, in the context of parental separation, is an important point of interest, both in domestic and European procedures. The principle of the best interests of the child is without any doubt a starting point in the interpretation of the relevant rules in question. Romania's accession to the European Union and the free movement of the people, in addition to the added value it brought, inevitably created a series of problems related to the incidental norms in solving family law proceedings. Regulation (EC) no. Council Regulation (EC) No 2201/2003 was an important starting point in resolving this issue. Inevitably, social and economic developments have an impact on the migration of the workforce that makes its mark and on the establishment of families in states other than the one of origin. Legislative differences are obvious and

mark possible crises, often one of the parties being in a state of obvious vulnerability. This study analyzes the competent court to decide on the establishment of the minor's domicile, depending on where he is at the time of the appeal, as well as the possibility of further dismissing the case to a foreign court, following the change of the minor's actual domicile.

Cuvinte cheie: domiciliul minorului, divorț, competența instanțelor, legea aplicabilă

Key-words: minor's domicile, divorce, jurisdiction of the courts, applicable law

Ana-Maria GOLDAN - *Două zile cu tata și două săptămâni cu mama! Dualitate rezidențială și echitate relațională: neajunsuri și beneficii / Two days with my father and two weeks with my mother! Residential duality and relational equity: disadvantages and benefits*

Rezumat: Reședința alternativă reprezintă, cu siguranță, un subiect sensibil, întrucât interferează cu noțiunea de autoritate părintească, dar și cu domeniul filiației. Aceasta este privită precum un factor de calmare a rivalităților conjugale, prin promovarea funcțiilor și a prerogativelor fiecărui părinte. Potrivit studiilor de specialitate, deși prezintă numeroase imperfecțiuni, interacțiunile timpurii ale copiilor cu ambii părinți, în situația separării acestora din urmă, sunt benefice, complementare și de o intensitate diferită, inegală. În prezent, atunci când există un dezacord între părinți, cu privire la stabilirea domiciliului minorului, judecătorii decid conform interesului superior al copilului. Totuși, noțiunea este vagă, astfel că acest principiu poate fi folosit pe post de justificare, în vederea satisfacerii pure a intereselor persoanelor adulte, în special a celor cărora le lipsește sentimentul de maternitate sau de paternitate. Ca atare, judecătorul trebuie să dețină mijloacele necesare, pentru a aplica, într-o manieră independentă, acest principiu de precauție, refuzând interesele false ale părinților. Trebuie să ținem cont de faptul că, minorul este cel care va suporta consecințele în urma eșecului familial, social și juridic. În calitate de părinți, juriști și specialiști, suntem datori față de copii să le oferim o lume capabilă, plină de sens, nu un haos în care părinții se sfâșie în numele său. Spunem despre reședința alternativă că derivă dintr-un concept sociologic asupra familiei, presupunând împărțirea copilului după sintagma: timp egal, părinți egali. Ce va decide judecătorul, însă, dacă drepturile părinților se opun echilibrului emoțional al copiilor, dacă relațiile personale ale fiecărui tată și ale fiecărei mamei cu acel copil sunt artificiale și patogene?

Abstract: Alternative residence is certainly a sensitive subject, as it interferes with the notion of parental authority, but also with the field of parentage. It is seen as a factor in calming marital rivalries, by promoting the functions and prerogatives of each parent. According to specialized studies, although they present numerous imperfections, early interactions of children with both parents, after their separation, are beneficial, complementary and of a different, unequal intensity. Currently, when there is a disagreement between the parents, regarding the establishment of the minor's domicile, the judges decide according to the best interests of the child. However, the notion is vague, so that this principle can be used as a justification, in order to satisfy the pure interests of adults, especially those who lack the feeling of motherhood or fatherhood. As such, the

judge must have the necessary means to apply this precautionary principle independently, rejecting the false interests of the parents. We must keep in mind that the minor is the one who will bear the consequences of family, social and legal failure. As parents, lawyers and specialists, we owe it to our children to provide them with a capable, meaningful world, not a chaos in which parents are torn in their name. We say about the alternative residence that it derives from a sociological concept on the family, assuming the division of the child according to the phrase: equal time, equal parents. What will the judge decide, if the rights of parents oppose the emotional balance of children, if the personal relationships of each father and each mother with that child are artificial and pathogenic?

Cuvinte cheie: rezidență alternativă, interesul superior al copilului, echitate, protecție, conflicte

Key-words: alternative residence, best interests of the child, equity, protection, conflicts

Lucia IRINESCU, *O lume minunată cu multe jucării și două locuințe pentru copii / A wonderful world with many toys and two children's residence*

Rezumat: Unul dintre efectele divorțului cu privire la raporturile dintre părinți și copiii lor minori privește stabilirea locuinței minorului. Principalul criteriu care conduce la stabilirea locuinței este interesul superior al minorului. Dreptul părinților de a stabili locuința copilului constituie una dintre prerogativele autorității părintești. Cu toate acestea, a decide cu care părinte ar trebui să locuiască minorul după divorț este o sarcină dificilă atât pentru părinți, cât și pentru judecător, în cazul în care părinții nu ajung la o înțelegere sub acest aspect. Locuința alternantă, opusă locuinței statornice, deși nu este reglementată în mod expres, a început să își câștige locul în jurisprudență, practică notarială și în mediere.

Abstract: One of the effects of divorce on the relationship between parents and their minor children concerns the establishment of the minor's residence. The main criterion leading to the establishment of housing is the best interests of the minor. The right of parents to establish the child's residence is one of the prerogatives of parental authority. However, deciding with which parent the minor should live after the divorce is a difficult task for both the parents and the judge, if the parents do not reach an agreement in this regard. Alternative housing, as opposed to permanent housing, although not expressly regulated, has begun to gain its place in jurisprudence, notarial practice and mediation.

Cuvinte cheie: autoritate părintească, copil minor, divorț, locuință alternantă, interesul superior al copilului

Key-words: parental authority, minor child, divorce, best interest of child, alternanting residence, best interest of child

Florina Florentina MOROZAN, *Domiciliul copilului și reședința sa obișnuită / The Child's Domicile And Habitual Residence*

Rezumat: Această lucrare analizează problematica domiciliului copilului atât în dreptul român cât și în dreptul comparat. Potrivit Codului civil român, domiciliul copilului este la părinți dar, în condițiile legii, acesta poate fi stabilit și la bunici, la alte rude ori persoane de încredere, cu consimțământul acestora. În ultima vreme, tot mai mult, sunt dezbătute și implicațiile locuinței alternantive a copilului, când acesta are domiciliul la ambii părinți. De asemenea, domiciliul minorului poate fi și la o instituție de ocrotire.

În dreptul internațional privat, s-a dezvoltat conceptul de reședința obișnuită. Potrivit art. 12 din Considerentele Regulamentul 2201/privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 Temeiurile de competență stabilite prin regulament în materia răspunderii părintești sunt concepute în funcție de interesul superior al copilului și, în special, de criteriul proximității. Prin urmare, ar trebui să fie competente în primul rând instanțele statului membru în care copilul își are reședința obișnuită, cu excepția unor cazuri de schimbare a reședinței copilului sau ca urmare a unui acord încheiat între titularii răspunderii părintești. Termenul nu este definit, ci este o problemă de fapt care trebuie apreciată de judecător în fiecare caz în parte. Studiul prezintă unele probleme privind modul de stabilire a domiciliului și reședinței copilului, inclusiv privind posibilitatea acestuia de a-și stabili domiciliul, precum și modul de determinare a reședinței lui obișnuite. De asemenea, sunt urmărite și implicațiile juridice ale domiciliului/reședinței obișnuite a copilului în ceea ce privește competența instanțelor de judecată, stabilirea autorității părintești și a obligațiilor de întreținere.

Abstract: This paper analyzes the issue of the child's domicile in both Romanian and comparative law. According to the Romanian Civil Code, the child's domicile is with the parents, but, in accordance with the law, it can be established with the grandparents, other relatives or trusted persons, with their consent. The minor can also live at a care institution. Lately, the implications of the child's alternative housing, when he has a home with both parents, are also being debated.

In private international law, the concept of "habitual residence" has been developed. According to Council Regulation (EC) No 2201/2003 concerning jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and the matters of parental responsibility, repealing Regulation (EC) No 1347/2000, the grounds of jurisdiction in matters of parental responsibility established in the Regulation are shaped in the light of the best interests of the child, in particular on the criterion of proximity. This means that jurisdiction should lie in the first place with the Member State of the child's habitual residence, except for certain cases of a change in the child's residence or pursuant to an agreement between the holders of parental responsibility. The term "habitual residence" is not defined, but is a matter of fact that must be assessed by the judge in each case. The study presents some issues related to establishing the child's domicile, including his ability to establish his domicile, as well as how to determine his habitual residence. The legal implications of the child's domicile / habitual residence regarding the jurisdiction of the courts, the establishment of parental authority and maintenance obligations are also pursued.

Cuvinte cheie: domiciliu, reședință obișnuită, copil, competență, autoritate părintească

Key-words: domicile, habitual residence, child, jurisdiction, parental authority

Dan Andrei POPESCU - *Reședința obișnuită a copilului nou-născut. Observații critice privind Hotărârea CJUE din 8 iunie 2017 în cauza C-111/17 PPU, OL c. PQ / The Habitual Residence of the Newborn child. Critical Remarks on ECJ Judgement of 8 June 2017, case C-111/17, OL v. PQ*

Rezumat: Studiul își propune, într-o primă parte, să analizeze conceptul de reședință obișnuită, natura juridică a acesteia și regulile prin determinarea sa. Importanța reședinței obișnuite în dreptul internațional privat se relevă din calitatea acesteia de factor atributiv de competență internațională, dar și de element de determinare a legii aplicabile în numeroase materii. În partea a doua a studiului (conferinței) este analizată critic decizia Curții de la Luxembourg în cauza amintită, formulându-se propuneri de soluții pentru viitor.

Abstract: The study aims, in the first part, to analyze the concept of habitual residence, its legal nature and the rules by determining it. The importance of habitual residence in private international law is revealed by its quality as a factor attributing international competence, but also as an element of determining the law applicable in many matters. In the second part of the study (conference) the decision of the Luxembourg Court in the mentioned case is critically analyzed, formulating proposals for solutions for the future.

Cuvinte cheie: reședință obișnuită, conflicte de legi, minor

Key-words: habitual residence, conflict of laws, minor

Panel IV

Luiza- Cristina GAVRILESCU - *Relevanța determinării domiciliului participanților la procedura insolvenței în vederea îndeplinirii formalităților de citare și de comunicare / Relevance of determining the domicile of the participants in the insolvency proceedings in order to complete the citation and communication formalities*

Rezumat: Celeritatea procedurii de insolvență a impus stabilirea unui regim derogatoriu de la dreptul comun în ceea ce privește îndeplinirea formalităților de citare a părților și de comunicare a actelor de procedură, datorită faptului că implică număr mare de părți și de acte procedurale, iar aplicarea reglementării generale ar îngreuna desfășurarea acesteia. În procedura insolvenței, citarea și respectiv, comunicarea actelor de procedură se pot realiza în trei modalități: potrivit Codului de procedură civilă, prin publicarea actului de procedură în Buletinul procedurilor de insolvență sau în ambele modalități.

Alegerea de către unul dintre participanții la procedura insolvenței a unui domiciliu procesual în cadrul derulării unui litigiu în materie de insolvență nu poate fi invocată în raport cu alți participanți la procedura insolvenței în

ansamblul său și nici în fața instanței de judecată care soluționează o cauză asociată. Manifestarea de voință a părții exprimată cu privire la alegerea unui domiciliu produce efecte numai în cadrul judecării respectivei cauze din cadrul procedurii insolvenței, rămânând lipsită de relevanță pentru soluționarea altor pricini derulate în legătură cu aceeași procedură de insolvență.

Abstract: The celerity of insolvency proceedings required the establishment of a derogatory regime from the common law as regards the fulfillment of the formalities for citation the parties and communicating the procedural documents, due to the fact that it involves a large number of parties and procedural acts, and the application of the general regulations would only slow conducting the proceedings. Within the insolvency proceedings, the citation and respectively, the communication of the procedural documents can be accomplished in three ways: according to the Code of Civil Procedure, by publishing the procedural act in the Bulletin of insolvency proceedings or in both ways.

The choice made by one of the participants in the insolvency proceedings of a procedural domicile in the course of insolvency proceedings may not be relied on in relation to other participants in the insolvency proceedings as a whole, neither before a court settling an associated case. Manifestation of the will of a participant at insolvency proceeding regarding the choice of a procedural domicile produces effects only in the trial of that case in the insolvency proceedings, remaining irrelevant for the settlement of other cases in connection with the same insolvency proceedings.

Cuvinte cheie: domiciliu ales procedura insolvenței Buletinul procedurilor de insolvență citarea părților

Key words: chosen domicile, insolvency proceedings, Bulletin of insolvency proceedings, citation of participants

Tudor-Matei RUSU - Soluționarea litigiilor dintre platformele de intermediere și utilizatorii acestora / Dispute resolution between online platforms and its users

Rezumat: Nu mai reprezintă o noutate că numărul contractelor încheiate prin intermediul platformelor de intermediere este unul foarte mare dar și într-o continuă creștere. Dar, în această prezentare nu vom analiza raporturile contractuale dintre utilizatorii platformelor de intermediere (spre exemplu, vânzătorul și cumpărătorul unui bun atunci când luăm ca reper platforma Amazon), ci vom analiza relația contractuală dintre platformă și utilizatorii săi, punând accent pe soluționarea litigiilor. Vom încerca să vedem dacă aceste contracte pot intra în sfera acelor încheiate cu consumatori și, dacă da, ce consecințe are acest lucru asupra soluționării litigiilor.

Abstract: There is nothing new about the fact that the number of contracts concluded using the online platforms it is of importance and continuously increasing. In this presentation we won't be analysing the relationship between the users of the platforms (like for example, the seller and the buyer in case of an Amazon acquisition) but the relationship between the platform and its users, underlining the resolution of disputes. We will analyse if

these contracts can be classified as contracts concluded with consumers, and if they can, what are the consequences considering the dispute resolution.

Cuvinte cheie: platforme de intermediere, contracte cu consumatorii, soluționarea litigiilor, contracte de adeziune

Key-words: online platforms , contracts with consumers, dispute resolution, adhesion contracts

Ionela-Diana PĂTRAȘC-BĂLAN - *Domiciliul reclamantului persoană fizică în contenciosul administrativ român. Examen de jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție / The domicile of the natural person claimant in the Romanian administrative litigation. The Jurisprudence of the High Court of Cassation and Justice*

Rezumat: În prezent, în materia contenciosului administrativ, competența teritorială a instanțelor de judecată sesizate de un reclamant persoană fizică este exclusivă și se stabilește în funcție de domiciliul reclamantului. Prin prezentul articol ne propunem să realizăm un examen de jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție în materia soluționării conflictelor negative de competență rezultate din interpretarea diferită pe care instanțele de judecată au dat-o noțiunii de domiciliu, formulând și o propunere de unificare a practicii judiciare.

Abstract: Currently, in the field of administrative litigation, the territorial jurisdiction of the courts seised by a natural person claimant is an exclusive one and is determined according to the claimant's domicile. Through this article, we intend to conduct a case law examination of the High Court of Cassation and Justice in resolving negative conflicts of jurisdiction resulting from the different interpretation that the courts have given to the notion of domicile, formulating a proposal to unify the judicial practice.

Cuvinte cheie: domiciliul reclamantului persoană fizică, contencios administrativ, competență teritorială exclusivă

Key-words: domicile of the natural person claimant, administrative disputes, exclusive territorial competence

Ionuț Alexandru TOADER, Olga-Andreea URDA - *Aspecte teoretice și practice privind rolul domiciliului în stabilirea competenței notarului public și al instanțelor judecătorești / Theoretical and practical aspects of the role of the domicile in determining the competence of the public notary and of the courts*

Rezumat: Noțiunea de domiciliu comportă multiple valențe juridice. De la protecția vieții private, a dreptului la identitate și până la o serie de aspecte procesuale, domiciliul rămâne un reper și un atribut semnificativ al persoanei fizice. Odată cu intrarea noastră în Uniunea Europeană domiciliul a căpătat noi semnificații, mai ales în contextul liberei circulații a persoanelor, semnificații care, pe lângă drepturile importante pe care le conferă, sunt de natură să creeze și o serie de controverse. Sub aspectul stabilirii competenței notarului public și al

instanțelor judecătorești domiciliul rămâne un indicator semnificativ, putem aprecia chiar primordial în anumite proceduri. În prezenta lucrare ne propunem să abordăm aspectele privind domiciliul care au generat o serie de controverse sub aspectul competenței, în special în procedura succesorală și a cererilor de desfacere a căsătoriilor.

The notion of domicile has multiple legal valences. From the protection of privacy, the right to identity to a number of procedural aspects, the domicile remains a significant landmark and attribute of the natural person. With our entry into the European Union, the domicile has taken on new meanings, especially in the context of the free movement of persons, which, in addition to the important rights they confer, are likely to create a number of controversies. In terms of establishing the jurisdiction of the notary public and of the courts, the domicile remains a significant milestone, one that can be appreciated as primordial in certain proceedings. In this paper we aim to address issues in regards of the domicile which have generated a number of controversies in terms of competence, especially in inheritance proceedings and applications for dissolution of marriage.

Cuvinte cheie: domiciliu, procedura succesorală, divorț, competență

Key-words: domicile, inheritance proceedings, divorce, competence

Nicolae-Horia ȚIȚ - *Protejarea domiciliului în cadrul procedurilor de executare silită / Protection of residence in enforcement proceedings*

Rezumat: Articolul analizează două probleme controversate legate de procedura încuviințării executării silite, referitoare la protejarea domiciliului persoanei: încuviințarea pătrunderii în domiciliu în procedurile de urmărire silită și evacuarea din spațiile cu destinație de locuință.

Abstract: The article examines two controversial issues related to the enforcement procedure, regarding the protection of the residence: the approval for entering into a residence and the eviction from the residential spaces.

Cuvinte cheie: executare silită, domiciliu, încuviințarea executării, evacuare

Key-words: enforcement, residence, approval of enforcement, eviction